

„Egy ilyen projektnek az lenne a feladata, hogy minél szélesebb körben hirdesse a munkavédelem fontosságát!”

– interjú Potykiewicz Tamással a Magyar Posta korábbi HR igazgatójával

A GINOP 5.3.4-16-2018-00039 kódszámú és „Munkabiztonság és a munkaegészségügy komplex fejlesztése a raktározás, tárolás; postai, futárpostai ágazatokban foglalkoztatottak részére” című Európai Unió projekt kapcsán a munkavédelem fontosságát és a feladatok megfelelő szervezését hangsúlyozta Potykiewicz Tamás, aki 10 éven át dolgozott a Magyar Postánál, mint humán erőforrás gazdálkodási igazgató.

Jelenleg hol dolgozik, és milyen pozíciót tölt be munkahelyén?

A Munkástanácsok Országos Szövetségénél (MOSZ) több projektben vettem részt: a Jogpontok.hu projekt Dél-dunántúli és Nyugat-dunántúli régiók projektvezetőjeként és a jelenlegi projekt szakmai megvalósítójaként. A projektek mellett a Budapesti Műszaki Egyetem (BME), Menedzsment és Vállalatgazdálkodási Tanszéken, mint külső óraadó, emberi erőforrás ismereteket tanítok.

Mióta foglalkozik munkavédelemmel? Milyen végzettséggel, tapasztalatokkal rendelkezik e téren?

1989 óta foglalkozom emberi erőforrás ügyekkel. 1989-től 1993-ig a Csőszerelőipari Vállalatnak voltam a személyügyi igazgatója és ott hozzám tartozott többek között a szakképzés is. Működtettünk egy szakképzési intézetet, amelyen belül volt a munkavédelmi képzés is.

Ezután egy kis kitérővel a **Chinoi Rt.-hez kerültem**, mint humánerőforrás adminisztrációs vezető. A Chinoi akkor már a francia Sanofi többségi tulajdonában volt, így a gyógyszeripar szigorú munkavédelmi rendszerei mellett megismerkedhettem a multinacionális nagyvállalat működésével is. A vegyiparban, így különösen a **gyógyszeriparban a munkavédelem egészen különleges feltételeknek kell, hogy megfeleljen**. A különböző tevékenységekhez speciális szakképzés és fokozott üzem egészségügyi és balesetvédelmi felkészítés szükséges. A gyógyszeripari munkavállalók

sokszor extrém munkakörülmények között, fokozott expozíciós kitétségek mellett végzik a munkájukat. Egészségük megóvása érdekében kimagasló munkavédelmi szolgáltatásokat kell működtetni, melyekben nem csak a munka- és védőeszközök biztosítása, a biztonságos munkakörülmények állandó fejlesztése, a rendszeres üzem egészségügyi vizsgálatok megszervezése, hanem az egészségvédelmi képzések és munkavédelmi oktatások rendszere is döntő szerepet kap. Feladataim között, így a professzionális munkavédelmi szervezet HR oldali támogatása, valamint a szakszervezetek munkavédelmi funkciójának,- a Kollektív szerződésen keresztül történő - segítése is szerepelt.

2000-ben munkahelyet váltottam és humánerőforrás gazdálkodási igazgatóként a **Magyar Posta Zrt-**nél folytattam a munkámat. Szervezetileg hozzám tartoztak az élőmunka költségek, úgy, mint a bérek, a személyi jellegű költségek, a létszámtervezés és a munkaügyi kapcsolatok rendszere. A közvetlen törzskaromhoz tartozott a stratégiai üzemegészségügy és munkavédelem. Ez alapvetően a szabályozási és irányítási munkák összességét jelentette, úgy, mint pl. a Postai Munkavédelmi Szabályzat (PMV SZ) kidolgozását, valamint egyeztetését és elfogadtatását a munkavállalói és munkaadói képviselőkkel. Az MP Zrt. üzem egészségügyi rendszerének működtetése és az egészségügyi szolgáltatókkal történő szerződéskötések ugyancsak a törzskari irányítási feladataim közé tartozott

A 2000-es években az MP Zrt. még közel 44 ezres létszámmal működött, hatalmas élőmunka igényes területei voltak, jellemzően nehéz fizikai munkát végző munkatársakkal. Elég csak megemlíteni azokat a kézbesítőket, akik a postai küldeményeket az időjárás körülményekkel és minden más nehézségekkel dacolva nap, mint nap eljuttatják a címzeteknek. Ugyancsak nagy fizikai és stressz terhelésnek voltak kitéve a feldolgozásban dolgozók és a gépjárművezetők. A munka és egészségvédelmi feladatok, így hatványozódva jelentek meg a területemen és akkor még nem is említettem a munka-, a védő- és a formaruha naponta megjelenő problémáit.

Miért kezdte el a munkavédelem érdekelni? Mi volt az a pont az életében, ami ebbe az irányba terelte?

Az első találkozásom a munkavédelemmel az a pillanat volt, amikor még a Csőszerelőipari Vállaltnál műszaki előkészítő és művezető voltam. Nagy építkezések (Hilton Szálló, Hotel Intercontinental, Skála Metro) résztvevőjeként naponta találkoztam balesetveszélyes körülményekkel. Az ilyen helyzetekben nekem egyrészt munkavédelmi oktatást kellett tartani, másrészt harcolni kellett a generálkivitelezővel a biztonságosabb munkaterület kialakításáért

Eddigi karrierem során, amilyen munkákat végeztem, az mindig **emberekkel volt összefüggésben**. Alapvetően műszaki ember vagyok - a BME Gépészmérnöki karán műszaki tanárként végeztem - mindig is a humán ismeretek vonzáskörében éltem, az oktatást és képzést tartottam elsődlegesnek. A pályám kezdetén ez még nem volt világos, de a korszerű HR ezt nevezi többek között az emberi erőforrások fejlesztésének. A Csőszerelőipari Vállaltnál 1989-ben kineveztek a Személyzeti Osztály vezetőjévé, aztán amikor a vállalat átalakult részvénytársasággá, akkor lettem én a személyügyi és munkaerő-fejlesztési igazgatója annak a csapatnak. A későbbiek során a munkavédelemmel összefüggő ismereteimet és tapasztalataimat nemzetközi szinten is kamatoztathattam. 2001-től én képviseltem az MP Zrt.-t az Európai Postai Párbeszéd Bizottságban. Magyarország Európai Unió csatlakozása után megbíztak egy új munkabizottság megalakításával és egyben vezetésével is, melynek feladata az európai posták balesetmegelőzési tapasztalatait összegyűjtve ajánlások megfogalmazása volt a postai munkáltatók és munkavállalók felé. A munkabizottság az **Accident Prevention Workgroup** – vagyis balesetmegelőzési munkabizottság – nevet viselte és tíz munkáltatói- és tíz munkavállalói tag volt benne, képviselve a legnagyobb európai postákat és szakszervezeteket.

A munkabizottságot 2004-2010 között vezettem és igyekeztem működése alatt a legtöbb gyakorlati hasznot kihozni belőle, mind a nemzetközi postai szintéren, mind a Magyar Posta tekintetében. 2006-ban már Budapesten rendeztünk egy két napos konferenciát, ahol ott volt a teljes európai postai munkavédelem, hogy megossza egymással tapasztalatait. 2009-ben nagy viták után a munkabizottság egy közös nyilatkozatot készített elő, melyben az európai uniós posták munkáltatói és munkavállalói együttesen határozták meg feladataikat a postai balesetek megelőzése terén. A nyilatkozat tartalmát később beemelte saját programjába az Posteurop nemzetközi postai szövetség, így annak tartalma ajánlásként nem csak az Európai Unió tagpostáihoz, hanem az összes európai postához eljutott ajánlásként

A korábban említett postai nagy felmérésnek mi lett a konklúziója?

A felmérést a Posta üzem egészségügyi főorvosával - aki a törzskari szervezetemben stratégiai feladatokat látott el - közösen indítottuk, mert a szakszervezeti oldalról nagy nyomás volt rajtunk, hogy kerkedvezményes nyugdíjat próbáljunk kiharcolni a postásoknak.

Szívesen láttunk az előkészületeknek, mert nem csak a szakszervezeti kérést tudjuk megvalósítani, hanem végre egy reprezentatív kutatás eredményeit is felhasználva képesek leszünk új humánstratégiai célokat kitűzni a Magyar Posta Zrt. elé.

A kutatás nagymintás volt, **majdnem tizenkétezer postás vett benne részt**. Óriási munka volt, több mint másfél évig tartott. A szakszervezet által megfogalmazott eredményt a kutatás nem érte el, mert – bár végigjártunk minden fórumot, így az akkori Közlekedési Minisztériumot, a Munkavédelmi Főfelügyelőséget, az OEP-et stb. – nem mutatott ki olyan különleges foglalkozási megbetegedéseket, amelyek alapján a hatóságok kezdeményezték volna egyes postai munkakörök kerkedvezményes lajstromozását.